

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesu Libri Duo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. XVII Vltimûm decumbit , & innocentissimam vitam beata morte
claudit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

*Neque his
contentus
pergit post
Pascha.*

*Valedicit
& ultimā
concionem
fore denun-
ciat.*

usque in metam ferri. Defunctus hisce ve-
ni jejunij laboribus, qui recentes in vege-
quantumvis corpore vires atterunt, si no-
etiam sternunt, nihil ipse sibi indulgendum
nihil exhausto corpusculo dandum quieti
existimans, proximis à Servatoris anastasi-
diebus ad concionem dicere perseveravit,
ac secundā quidem Dominicā in sacra Di-
vi Francisci de Paulā æde concionatus va-
le supremum Senatui dixit, & penultimam
illam è suggesto sibi dictionem fuisse, u-
nāque tantum in Templo Societatis de
bono Pastore habendam superesse, aperte
pronunciavit. Quare solutā concione hæ-
sit hic velut aculeus in omnium pectoribus
altum defixus, subiitque timor jacturæ tam
pretiosi hominis subeundæ: neque fuit re-
perire, qui non secum decerneret, supre-
ma Patris verba & cygneas voces constitu-
tā die sedulo curiosèque excipere. Unde
nondum albescente cælo ad dictam diem
ingens pro valvis templi & Collegij porta
præstolabatur hominum multitudo.

CAPUT XVII.

*Ultimum decumbit, & innocentis-
simam vitam beatā morte
claudit.*

§. I.

Ipsē interea non nescius sacrum Missæ *Animum*
sacrificium cui se accingebat, sibi *confessione*
ultimum, adeoque pro viatico in cælum *expiat: ad*
abeunti futurum, animam exhomologesi *abitum.*
apud conscientiae suæ & simul Collegij Re-
ctorem (P. Demetrius Licander is erat :) de
more expiare statuit: qui tamen, cui scilicet
perspecta erat Bernardi anima, nitorque
eximius, sine curâ esse iussit. Iret modò
sacrisque sine metu operaretur, expiatione
nihil opus esse. At Bernardus contra mo-
destè obniti, instare non levibus rationum
momentis, ac supplicibus votis rogare, se
ceterà semper dicto audientem fuisse: nunc
verò, quo minùs ad nutum pro more ac-
quiescat, majorem DEI gloriam & animæ
suæ commodum postulare. gratificaretur
ergò hanc sibi operam, & de noxis sese ac-
cusantem lubens audiret. Id ubi impetra-
vit, sine arbitris magnâ accuratione ad sa-
cificium augustissimum supra consuetam
comparandi sui rationem semet accendit, *Ultimum*
idque inter suavissimos amati Dei amplexus *Missæ sa-*
eò usque produxit, ut solitos duarum hora- *crificium*
rum fines multùm etiam excederet, *ultra duas*
horas ex-
sist- *tendit.*

sitque aded manifestis in pectore flammis
ut ob sparsum toto vultu & corpore incendium
chara Deo victima in cineres redigenda timeri
posset. Exinde totum se grauius agendis
impedit, donec in concionem fuit prodeundum,
de bono Pastore, ut verba faceret.

§. II.

*Inter concionandum
defluxione
oppressus
succumbit.*

Vix tamen ingressus erat ad dicendum,
vix thematis verba paullo fusiùs explanaverat,
cum Deo sic moderante, repentina capitis
defluxio cor dicentis oppressit, multaque
respirandi ac perorandi facultatem propè
omnem abstulit. At ille necquicquam territus,
animos sibi sumere viribus majorem vim
naturæ non modicam inferre, verba quidem
ægré moliri, cœptam tamen dictionem, quoad
licet, prosequi non destitit, donec novo
irruente fluxu prostratus, promissa in
suggestum incubuit. Tum exortus clamor
Auditoris, mœror & sollicitudo concionis,
commiseratio & pius in Patrem charitatis
ardor. Accurritur, levatur, & alienis
fultus brachijs ad valerudinarium à Patribus
deportatur, an ducitur; sequitur effusa
populi multitudo, precésque ut impertiarur,
jam non concionatorem, sed vatem obsecrat.
Ille ut primùm redeunte Spiritu formare
verba potuit, denuò exorsus prolixam

*Duas horas
verba factis
ex lecto.*

de æternis gaudijs & cæli gloriâ, præmiis-
que Beatorum fermocinationem, duas ipsas
horas perorando, præsentibus flammis ad-
hibuit, nec antè dolore & amore saucios à se
dimisit, quàm tertium infestâ capitis non
jam destillatione, sed nimbo obrueretur; ita
quidem ferebat opinio. Compertum autem
postea fuit, extra se raptum esse; uti in tem-
pore dicemus. Certè momento citiùs om-
nem sentiendî vim perdidit, neque aliud
potuit, quàm ut nutu extremum inungi po-
stularet: quod ubi factum, erumpentibus
extremæ febris indicijs sine voce, sine sen-
su à Medicis pro deposito est habitus.

§. III.

Eo adhuc vespere Senatus perijt, hunc
suum civem tam excellentibus gratiæ do-
nis illustrem separato in tumulo recondi,
haud dubius tam exquisitam viri virtutem,
claris olim indicijs divinitus manifestandâ:
simul omnes in funus impensas & appara-
tum, si non pro dignitate, saltem pro suis
viribus ministraturum, piè liberalitèrque
promisit. Itaque Bernardus sine cibo, clau-
lis plerumque oculis dies adeò quinque ve-
lut in mortuum jacuit, nisi quòd afluente
turbam, & sive manus ad osculum expe-
rentem, sive aspectu tam feliciter occum-
bentis defixam, ipse quoque paternis inter-
dum

*Loquela
desitutus
Christiano
ritu inun-
gitur.*

*Quinque
diebus in-
ectasi iacet.*

dum oculis & serenitate frontis oppidò exhilarârit: altrâ potiùs contemplatione defixus, quàm violentia morbi à sensu alienatus: qui enim attentius eum è vicino observabant, divinis occupatum colloquijs, psalmisq; recitandis audiebant intentum.

Quidquid tetigerat, passim expetebatur religiosè conservandum, cui plurimorum desiderio, quòd nostri satisfacere non vellent, aut non possent, abundè morituri charitas vel in extremo vitæ articulo, naturâ subministrante præstitit, quando plurimus per nares effusus cruor sudario la largè imbuit, multòsque voti compotes fecit.

Quidquid tetigerat, in pretio fuit, & passim expetebatur religiosè conservandum, cui plurimorum desiderio, quòd nostri satisfacere non vellent, aut non possent, abundè morituri charitas vel in extremo vitæ articulo, naturâ subministrante præstitit, quando plurimus per nares effusus cruor sudario la largè imbuit, multòsque voti compotes fecit.

§. IV.

Die Veneris, uti prædixerat, moritur.

Appetebat interea Veneris, quam dicimus, dies, quâ cum moriente Dei Filio moriturum antè gestiens non rarò canillaverat; cùm propior morti, dato æris campani signo inter consuetas Ecclesiæ preces, quas circumfusa Patrum Fratrumque coronare citabat, velut è gravi somno excitatus ad se sensuumque officia revertit; & dum inter Cælites, ut in extremâ luctâ certant adesse dignentur, ex ordine compellatos, S. Agatha quoque, ceu Bernardi studiosissimè ad nomen vocabatur, oculos, in cælum sustulit, vultum omnem serenavit, & blande sub-

subridens inclinato capite, Divam Martyrē,
velut matrem, quam sexaginta amplius an-
nis tenerē dilexerat, salutaturus, puram in
manus Conditoris animam exhalavit, idque
tam celeriter, ut qui preces Litaneuticas
fundebant, iteratō *S. Agatha, ora pro eo*, in-
geminare, aut præeunti respondere non pos-
sent.

Sequebantur autem abeuntem ex hac
mortalium orchestra non tristes gemitus ;
sed dulces piorum lacrymæ : non mœror ;
sed gratulatio, nemine non novum sibi in
cælo Patronum obvenisse plurimum exul-
tante, eò quidem magis, quòd vaticinio fi-
dem fecisset, quando non solum eodem per
hebdomadam die, verum eâ insuper horâ,
Italici 18. Germanici 12. plus minus, sub ipsum
meridiem, quando & Servator in crucem a-
ctus esse creditur. 11. Kal. Majas anno supra
mille sexcentos undecimo vitâ
functus est.

I

CAPUT